1964 సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు (7) 49

పెను బాలకృష్ణ అయ్యర్ తదితరులు

వర్సెస్

శ్రీ అరియా ఎం.రామస్వామి అయ్యర్ తదితరులు

[పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్, సి.జె., కె.ఎన్.వాంచూ, జె.సి.షా,

ఎన్.రాజగోపాల అయ్యంగార్ మరియు ఎస్.ఎం.సిక్రీ జె.జె.]

డిక్రీ -లెటర్స్ పేటెంట్ కింద కదిలే హక్కు సింగిల్ జడ్జి నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా స్పెషల్ లీవ్ - ఎప్పుడు రద్దు చేయవచ్చో స్పెషల్ లీవ్ - డిక్రీని ఆమోదించడంలో ప్రాథమిక ఆవశ్యకత - యాజమాన్యం మరియు చట్టబద్ధత - సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1908 (చట్టం 5 ఆఫ్ 1908), సెక్షన్ 100 - భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 136.

సూట్ స్థలంలోని కొన్ని మేస్త్రీ నిర్మాణాలను తొలగించాలని, పిటిషనర్లు సూట్ ఆస్తిని ఆక్రమించుకోకుండా, గ్రామ ప్రజల దారి హక్కుకు ఆటంకం కలిగించకుండా శాశ్వత నిషేధం విధించాలని ప్రతివాదులు వ్యాజ్యం దాఖలు చేశారు. సూట్ ప్రాపర్టీ పబ్లిక్ స్ట్రీట్ లో భాగమని, దాన్ని ఆక్రమించుకునే హక్కు పిటిషనర్లకు లేదని వారు పేర్కొన్నారు. పిటిషనర్లు సూట్ ఆస్తిని సంపూర్ణ యజమానులుగా పేర్కొన్నారు మరియు అందువల్ల, వారు దానిని తమకు నచ్చిన విధంగా ఉపయోగించుకునే హక్కు ఉంది. విచారణ.. ఈ వ్యాజ్యంపై కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది. అప్పీలుపై, పండితుడైన సబార్డినేట్ జడ్జి డిక్రీని రద్దు చేశారు. ఈ డిక్రీని ప్రతివాదులు హైకోర్టులో రెండో అప్పీలులో సవాలు చేయడంతో, తెలివైన సింగిల్ జడ్జి వారికి అనుకూలంగా డిక్రీ జారీ చేశారు. విద్వాంసుడైన న్యాయమూర్తి తన తీర్పులో పేర్కొన్నదేమిటంటే, "ఈ రెండవ అప్పీలులో నిర్ణయం తీసుకోవడానికి తలెత్తే అన్ని అంశాలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించిన తరువాత, పిటిషనర్లకు

డిక్రీ ఇవ్వగల ఉత్తమ రూపం ఈ క్రింది పదాల్లో ఉందని నేను భావిస్తున్నాను" మరియు తరువాత అతను తన డిక్రీ యొక్క నిబంధనలను రూపొందించడానికి ముందుకు సాగాడు. స్పెషల్ లీవ్ అప్పీలుపై పిటిషనర్లు వాదిస్తూ, తన ముందు ఉన్న రెండవ అప్పీలును పరిష్కరించడంలో విద్వాంసుడైన న్యాయమూర్తి అనుసరించిన పద్ధతి ఆయన ఇచ్చిన తీర్పును కొనసాగించలేమని స్పష్టంగా చూపిస్తుందని వాదించారు. హైకోర్టు లెటర్స్ పేటెంట్ కింద పిటిషనర్లు తమకు అందుబాటులో ఉన్న పరిహారాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోనందున ఈ కోర్టు మంజూరు చేసిన ప్రత్యేక సెలవును రద్దు చేయాలని లేదా అప్పీలును కొట్టివేయాలని ప్రతివాదులు ప్రాథమిక అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశారు.

లెటర్స్ పేటెంట్ కింద పార్టీ సెలవుకు వెళ్లకపోతే స్పెషల్ లీవ్ మంజూరు చేయకూడదనే అనర్హమైన నిబంధనను విధించడం సాధ్యం కాదు, అలా మంజూరు చేయలేము, లేదా అటువంటి సందర్భంలో ప్రత్యేక సెలవు మంజూరు చేయబడిందనే కఠినమైన నియమాన్ని విధించడం సాధ్యం కాదు. దానిని ఎల్లప్పుడూ మరియు తప్పనిసరిగా ఉపసంహరించుకోవాలి. ఆర్టికల్ 136 ప్రకారం ఈ న్యాయస్థానానికి ప్రసాదించిన అధికారాల విస్తృత పరిధిని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, అన్ని కేసులను నియంత్రించే ఏదైనా సాధారణ నియమాన్ని రూపొందించడం సాధ్యం కాదు మరియు వాస్తవానికి ఇది సముచితం కాదు. ఆర్ట్ కింద ఈ కోర్టు పరిధి ఉందా అనే ప్రశ్న. 136ను ఉపయోగించాలా వద్దా, ఒకవేళ అవును అయితే, ఏ నియమనిబంధనలపై, ప్రతి కేసు యొక్క వాస్తవాలను ఈ కోర్టు నిర్ణయించాలి.

రారుహా సింగ్ వర్సెస్ అచల్, ఎ.ఐ.ఆర్. 1961, ఎస్.సి1097, ప్రస్తావించబడింది. ప్రస్తుత కేసులో, విద్వాంసుడైన న్యాయమూర్తి ఒక ఉత్తర్వును జారీ చేశారు, ఇది ఒక మధ్యవర్తి ఇచ్చిన తీర్పు వలె ఉంటుంది, అతను తన సూచన ప్రకారం, తీర్పులో పొందుపరిచిన తన నిర్ణయాలకు కారణాలను ఇవ్వాల్సిన బాధ్యత లేదు. రెండో అప్పీళ్ల విషయంలో హైకోర్టు ఇలాంటి విధానాన్ని అవలంబించినప్పుడు, దానిని సరిదిద్దాలని, చట్టానికి లోబడి సాధారణ పద్ధతిలో వ్యవహరించాలని

హైకోర్టును కోరాలి. అందువల్ల, సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద తీర్పు యొక్క ప్రాథమిక మరియు చట్టబద్ధమైన అవసరాలను విద్యాంసుడైన న్యాయమూర్తి ఇచ్చిన తీర్పు సంతృప్తిపరచలేదనే కారణంతో రెండవ అప్పీలులో జారీ చేసిన డిక్రీని కొట్టివేయాలి.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 79 ఆఫ్ 1962.

ఫిబ్రవరి 20, 1958 నాటి తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్మద్రాసు హైకోర్టు రెండవ అప్పీలు Lo.1955లో 91.

పిటిషనర్ల తరఫున ఎం.ఎస్.కె.శాస్త్రి, ఎం.ఎస్.నరసింహన్ వాదనలు వినిపించారు. రాజగోపాల్ శాస్త్రి, బి.కె.బి.నాయుడులు 1 నుంచి 4 వరకు ప్రతివాదులతరఫున.

మార్చి 6, 1964. కోర్టు తీర్పు గజేంద్రగడ్కర్, సి.జె. - స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా చేసిన ఈ అప్పీలు మద్రాసు హైకోర్టు రెండవ అప్పీలు నెంబరు 91 లో జారీ చేసిన డిక్రీ యొక్క సరైన, ఔచిత్యం మరియు చట్టబద్ధత గురించి ఒక చిన్న ప్రశ్నను లేవనెత్తుతుంది. 1955 నాటిది. దావాకు జతచేయబడిన ప్రణాళికలో ఎ.బి.సి.డి గా గుర్తించబడిన సూట్ స్థలంలో ఉన్న కొన్ని మేస్త్రీ నిర్మాణాన్ని తొలగించాలని, దావా ఆస్తిని నిర్మించకుండా లేదా ఇతరత్రా ఆక్రమించకుండా మరియు దారి హక్కుకు ఆటంకం కలిగించకుండా శాశ్వత నిషేధాన్ని విధించాలని కోరుతూ ప్రతివాదులు తిరువయ్యూరు జిల్లా మున్సిఫ్ కోర్టులో పిటిషనర్లపై దావా వేశారు. సూట్ ప్రాపర్టీ ఉన్న గ్రామ నివాసితులు. పిటిషనర్లు మేస్త్రీ కట్టడం వల్ల ఆక్రమణకు గురైన స్థలం ఒక వీధి అని, ఆ స్థలం పబ్లిక్ స్ట్రీట్ లో భాగమని, దాన్ని ఆక్రమించుకునే హక్కు పిటిషనర్లకు లేదని వారు పేర్కొన్నారు. ఈ దావాను ప్రతివాదులు తమ తరఫున మరియు స్థానికంగా ఉన్న ఇతర నివాసితుల తరఫున ప్రాతినిధ్య హోదాలో ఏర్పాటు చేశారు.

ప్రతివాదులు అభ్యంతరం వ్యక్తం చేసిన మేస్త్రీ నిర్మాణం పబ్లిక్ స్ట్రీట్ లో ఏ భాగంలోనైనా ఉందన్న ప్రతివాదుల ప్రధాన ఆరోపణను పిటిషనర్లు తోసిపుచ్చారు. పక్కనే ఉన్న ఆస్తితో పాటు మేస్త్రీ కట్టడం ఉన్న స్థలం తమదేనని, అందువల్ల తమకు నచ్చిన విధంగా వాడుకునే హక్కు తమకుందని వారు పేర్కొన్నారు. ఈ వాదనలపై, తగిన అంశాలను ట్రయల్ జడ్జి రూపొందించారు మరియు సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకొని, ప్రతివాదులకు అనుకూలంగా ఫలితాలను నమోదు చేశారు. ఫలితంగా ప్రతివాదుల దావాను కొట్టివేసి, పిటిషనర్లపై ఆంక్షలు విధించారు.

అనంతరం పిటిషనర్లు ఈ వివాదాన్ని కుంభకోణంలోని సబార్డినేట్ జడ్జి ముందుంచారు. ఇరుపక్షాల మధ్య తలెత్తిన ప్రధాన సమస్యలపై, విద్యావంతులైన సబార్డినేట్ జడ్జి ప్రతివాదులకు వ్యతిరేకంగా తీర్పులు ఇచ్చారు మరియు తత్ఫలితంగా, ట్రయల్ కోర్టు జారీ చేసిన డిక్రీని రద్దు చేశారు. ఏదేమైనా, ప్రతివాదులు "తమకు అనుకూలంగా ఉండే ఏదైనా ఆచార హక్కులకు వ్యతిరేకంగా, చట్టబద్ధంగా చేయగలిగితే, ఎటువంటి అడ్డంకులు లేకుండా, మరియు వారు అలా సలహా ఇస్తే" ఆందోళన చేయడానికి ప్రతివాదులకు స్వేచ్ఛ ఉంటుందని సబార్డినేట్ జడ్జి స్పష్టం చేశారు. ఆ ప్రశ్న ప్రస్తుత దావాలో తన ముందు తలెత్తకపోవడంతో ఆయన ఎటూ తేల్చుకోకుండా వదిలేశారు.

ఈ డిక్రీని సవాలు చేస్తూ ప్రతివాదులు మద్రాసు హైకోర్టులో రెండోసారి అప్పీల్ చేశారు. ఈ అప్పీలును విన్న బషీర్ అహ్మద్ సయీద్ జె, ప్రస్తుత అప్పీలులో పిటిషనర్లు మా ముందు సవాలు చేసిన డిక్రీని ఆమోదించారు. విద్వాంసుడైన న్యాయమూర్తి తన తీర్పులో చేసింది ఏమిటంటే, "ఈ రెండవ అప్పీలులో నిర్ణయం తీసుకోవడానికి తలెత్తే అన్ని అంశాలను జాగ్రత్తగా పరిశీలించిన తరువాత, పిటిషనర్లకు డిక్రీ ఇవ్వగల ఉత్తమ రూపం ఈ క్రింది పదాల్లో ఉందని నేను భావిస్తున్నాను" మరియు తరువాత పండితుడైన న్యాయమూర్తి తన డిక్రీ యొక్క నిబంధనలను క్లాజులలో (1) నిర్దేశించారు. (2) & (3), 3వ క్లాజును (ఎ), (బి) & (సి) క్లాజులుగా

విభజించారు. ఖర్చుల విషయానికొస్తే, అన్ని పక్షాలు తమ స్వంత ఖర్చులను భరించాలని విజ్ఞుడైన న్యాయమూర్తి ఆదేశించారు. తన ముందున్న రెండో అప్పీలును పరిష్కరించడంలో విద్వాంసుడైన న్యాయమూర్తి అనుసరించిన పద్ధతి ఆయన ఇచ్చిన తీర్పును నిలబెట్టలేరని స్పష్టంగా సూచిస్తోందని పిటిషనర్లు వాదిస్తున్నారు.

అయితే, ఈ వాదనను పరిష్కరించే ముందు, ప్రతివాదుల తరఫున రాజగోపాల్ శాస్త్రి లేవనెత్తిన ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని ప్రస్తావించడం అవసరం. విజ్ఞులైన సింగిల్ జడ్జి తీర్పుపై లెటర్స్ పేటెంట్ అప్పీల్ దాఖలు చేయడానికి పిటిషనర్లు సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేసుకునే అవకాశం ఉందని, అప్పీలుదారులు ఆ మార్గాన్ని అవలంబించనందున, వారు ప్రత్యేక సెలవుపై ఈ కోర్టుకు రావడానికి వీల్లేదని ఆయన వాదించారు. అందువల్ల, ఈ కోర్టు పిటిషనర్లకు ఇచ్చిన సెలవును రద్దు చేయాలని లేదా మద్రాస్ హైకోర్టు లెటర్స్ పేటెంట్ కింద పిటిషనర్కు అందుబాటులో ఉన్న పరిష్కారాన్ని వారు ఉపయోగించుకోలేదనే వాస్తవాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని ఈ కోర్టు జోక్యం చేసుకునే అంశం కాదనే కారణంతో అప్పీల్ను కొట్టివేయాలని ఆయన వాదించారు.

ఈ ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని ప్రతిఘటించడంలో, పిటిషనర్ల కొరకు శ్రీ ఎమ్.ఎస్.కె. శాస్త్రి, రారుహ్ సింగ్ వర్సెస్ అచల్ సింగ్ మరియు ఇతరులు (1) కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆధారపడి ఉన్నారు. సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 100 నిబంధనలకు విరుద్ధంగా మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు తీసుకున్న రెండో అప్పీలేట్ తీర్పుపై అప్పీలుకు కోర్టు అనుమతించింది. ప్రస్తుత అప్పీలులో లేవనెత్తిన అభ్యంతరాన్ని ప్రతివాదులు ఆ కేసులో లేవనెత్తినట్లే ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని లేవనెత్తినట్లు తెలుస్తోంది, ఆ ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని తోసిపుచ్చుతూ, ఈ కోర్టు "సెలవు రద్దు చేయబడినందున, ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని అంగీకరించడం ద్వారా మేము సెలవును రద్దు చేయగలమని లేదా రద్దు చేయవచ్చని మేము భావించడం లేదు" అని వ్యాఖ్యానించింది. ఈ పరిశీలన కారణంగానే ఈ అప్పీలును విస్తృత ధర్మాసనానికి రిఫర్ చేశారు. ఎమ్.ఎస్.కె. శాస్త్రి గారు ఆధారపడిన ప్రకటన ఆయన వాదనను బలపరుస్తున్న మాట నిజమే.

అయితే, ఈ ప్రకటనను ఒక నిర్దిష్ట సందర్భంలో ప్రత్యేక సెలవును రద్దు చేస్తే, దానిని ఎప్పటికీ రద్దు చేయలేమనే సాధారణ ప్రతిపాదనను సూచించినట్లుగా అర్థం చేసుకోరాదని మేము సంతృప్తి చెందుతున్నాము. అనేక సందర్భాల్లో, ఆ కోర్సును స్వీకరించడాన్ని సమర్థించడానికి వాస్తవాలు తమ దృష్టికి వచ్చినప్పుడు ఈ కోర్టు ప్రత్యేక సెలవును రద్దు చేసింది, కాబట్టి ఆర్టికల్ 136 కింద అప్పీలుదారులకు సెలవు మంజూరు చేయాలని శ్రీ ఎం.ఎస్.కె.శాస్త్రి వాదించడం సమంజసమని మేము భావించడం లేదు.ప్రస్తుత సందర్భంలో వలె, ఎప్పటికీ రద్దు చేయలేము. వాస్తవ పరిస్థితి ఏమిటంటే, ఒక నిర్దిష్ట కేసులో, ప్రతివాది ఇప్పటికే మంజూరు చేసిన సెలవును రద్దు చేయడంలో కోర్టును సమర్థించే వాస్తవాలను ఈ కోర్టు దృష్టికి తీసుకువస్తే, న్యాయ ప్రయోజనాల దృష్ట్యా, ఈ కోర్టు ఆ మార్గాన్ని అవలంబించడానికి వెనుకాడదు. అందువల్ల మద్రాస్ హైకోర్టు లెటర్స్ పేటెంట్ లోని సంబంధిత క్లాజ్ కింద పిటిషనర్లు సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేసుకోలేదనే కారణంతో ప్రస్తుత అప్పీల్ ను కొట్టివేయాలా అనేది పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన ప్రశ్న.

సెక్షన్ 100 సి.పి.సి కింద అప్పీలు కింద హైకోర్టు ఇచ్చిన డిక్రీని ఆమోదించిన సందర్భాల్లో ఆర్టికల్ 136ద్వారా కల్పించిన పరిష్కారాన్ని పొందాలనుకుంటే, లెటర్స్ పేటెంట్ యొక్క సంబంధిత క్లాజు ఈ క్రింది వాటికి వ్యతిరేకంగా డివిజన్ బెంచ్ కు అప్పీలు చేయడానికి వీలు కల్పిస్తే, ఆ పార్టీ లెటర్స్ పేటెంట్ కింద సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేసుకోవడం అవసరం అనడంలో సందేహం లేదు. సింగిల్ జడ్జి నిర్ణయం.. సాధారణంగా, లెటర్స్ పేటెంట్ అప్పీల్ యొక్క పరిష్కారాన్ని పొందకపోతే రెండవ అప్పీలేట్ నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా ప్రత్యేక సెలవు కోసం దరఖాస్తు ఇవ్వబడదు. వాస్తవానికి, రెండవ అప్పీలేట్ నిర్ణయాలకు వ్యతిరేకంగా ఎటువంటి అప్పీలును రాజ్యాంగం పరిగణనలోకి తీసుకున్నట్లు కనిపించడం లేదు, ఎందుకంటే అధికరణ 133 (3) సాధారణంగా హైకోర్టు యొక్క ఒక న్యాయమూర్తి యొక్క తీర్పు, డిక్రీ లేదా తుది ఉత్తర్వుల నుండి ఈ కోర్టుకు అప్పీలు చేయబడదు, రెండవ అప్పీలేట్ తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా ప్రత్యేక సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేసినప్పుడు మాత్రమే సాధారణ ప్రాముఖ్యత కలిగిన చట్ట సమస్యలను లేవనెత్తుతుంది. కోర్టు ఈ దరఖాస్తును ఆమోదించి, పిటిషనర్ లేవనెత్తిన వాదనల

మెరిట్లను పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది. అయితే ఇలాంటి సందర్భాల్లో కూడా ఒక పక్షం ఈ కోర్టుకు రాకముందే లెటర్స్ పేటెంట్ అప్పీల్ ద్వారా పరిష్కారాన్ని ఆశ్రయించాల్సి ఉంటుంది. అయినప్పటికీ, లెటర్స్ పేటెంట్ కింద పార్టీ సెలవు కోసం వెళ్లకపోతే సెలవు మంజూరు చేయరాదనే అనర్హమైన నియమాన్ని విధించడం సాధ్యపడుతుందని మేము భావించడం లేదు, అలా మంజూరు చేయలేము, లేదా అటువంటి సందర్భంలో సెలవు మంజూరు చేయబడితే దానిని ఎల్లప్పుడూ మరియు తప్పనిసరిగా రద్దు చేయాలనే కఠినమైన నియమాన్ని విధించడం సాధ్యం కాదు. ఆర్టికల్ 136 ప్రకారం ఈ న్యాయస్థానానికి ప్రసాదించిన అధికారాల విస్తృత పరిధిని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, అన్ని కేసులను నియంత్రించే ఏదైనా సాధారణ నియమాన్ని రూపొందించడం సాధ్యం కాదు మరియు వాస్తవానికి ఇది సముచితం కాదు. ఆర్టికల్ 136ప్రకారం ఈ కోర్టు అధికార పరిధిని ఉపయోగించాలా వద్దా, అవును అయితే, ఏ నియమనిబంధనలపై ఉపయోగించాలి అనేది ప్రతి కేసు యొక్క వాస్తవాలపై ఈ కోర్టు నిర్ణయించాల్సిన అంశం.

లెటర్స్ పేటెంట్ లోని సంబంధిత క్లాజ్ కింద అప్పీలుదారుడు సెలవు కోసం దరఖాస్తు చేయలేదనే కారణంతో రెండో అప్పీలేట్ నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా అప్పీలుదారుకు ఇచ్చిన ప్రత్యేక సెలవును రద్దు చేయాలన్న ప్రతివాదుల వాదనను పరిగణనలోకి తీసుకునేటప్పుడు ఒక సంబంధిత వాస్తవాన్ని గుర్తుంచుకోవడం అవసరం. స్పెషల్ లీవ్ మంజూరు చేయబడిన దశలో, ప్రతివాది హాజరై, అప్పీలుదారుడు లెటర్స్ పేటెంట్ అప్పీల్ కు వెళ్లలేదనే కారణంతో ప్రత్యేక సెలవు మంజూరును ప్రతివాది హాజరై ప్రతివాది వ్యతిరేకిస్తే, ఆ వాదనను మెరిట్ ఆధారంగా వాదించి తిరస్కరించి, తత్ఫలితంగా ప్రత్యేక సెలవు మంజూరు చేయబడినట్లు అనిపిస్తే, తుది సమయంలో ప్రతివాది అదే అంశాన్ని మళ్లీ లేవనెత్తడానికి అవకాశం ఉండదు. అప్పీలుపై విచారణ.. అయితే, కేవియరేటర్ హాజరు కాకపోతే, లేదా హాజరైనప్పటికీ, లేదా ప్రత్యేక సెలవు మంజూరు చేయడానికి ముందు కోర్టు నిర్ణయించని అంశాన్ని లేవనెత్తినా, తుది విచారణ సమయంలో ఇదే అంశాన్ని లేవనెత్తవచ్చు. అటువంటి సందర్భంలో, రెస్ జ్యుడికేటాకు ఎటువంటి సాంకేతిక అడ్డంకులు

ఉండవు, మరియు సంబంధిత అన్ని వాస్తవాలను సరిగ్గా పరిగణనలోకి తీసుకోవడంపై ఈ అంశంపై నిర్ణయం ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఈ అప్పీలులో పిటిషనర్లు లేవనెత్తిన ప్రధాన అంశాన్ని పరిశీలిస్తే, మద్రాసు హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ముందు అప్పీలు చేసుకోవడానికి అప్పీలుదారులు సెలవు కోసం విజ్ఞులైన సింగిల్ జడ్జిని ఆశ్రయించలేదనే కారణంతో అప్పీలు యొక్క మెరిట్లను పరిష్కరించడానికి నిరాకరించడం సమంజసం కాదని మేము భావిస్తున్నాము. అప్పీలు కింద ఇచ్చిన తీర్పులోని లోపాలు ఎంత స్పష్టంగా ఉన్నాయంటే, న్యాయ లక్ష్యాల దృష్ట్యా డిక్రీని పక్కనపెట్టి, చట్టప్రకారం పరిష్కారానికి మద్రాసు హైకోర్టుకు తిరిగి పంపాలి. రెండో అప్పీళ్ల విషయంలో హైకోర్టుల పరిధి, అధికారాలపై సెక్షన్ 100, సీపీసీ విధించిన పరిమితులు అందరికీ తెలిసినవేనని, అలాంటి అప్పీళ్ల విషయంలో హైకోర్టులు అనుసరించాల్సిన విధానం కూడా బాగానే ఉందన్నారు. ప్రస్తుత కేసులో, ఒక మధ్యవర్తి ఇచ్చిన తీర్పును పోలిన ఒక ఉత్తర్వును విద్వాంసుడైన న్యాయమూర్తి జారీ చేశారు, అతను తన సూచన ప్రకారం, తీర్పులో పొందుపరిచిన తన నిర్ణయాలకు కారణాలను ఇవ్వాల్సిన బాధ్యత లేదు. రెండో అప్పీళ్ల విషయంలో హైకోర్టు ఇలాంటి విధానాన్ని అవలంబించినప్పుడు, దానిని సరిదిద్దాలని, చట్టానికి లోబడి సాధారణ పద్ధతిలో వ్యవహరించాలని హైకోర్టును కోరాలి. అందుకే మద్రాసు హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ముందు లెటర్స్ పేటెంట్ అప్పీల్ దాఖలు చేయడానికి విజ్ఞులైన సింగిల్ జడ్జి అనుమతిని పొందడానికి ప్రయత్నించకుండా ఈ కోర్టుకు రావడంలో పిటిషనర్ల ప్రవర్తనను మేము ఖండించినప్పటికీ, శ్రీ రాజగోపాల్ శాస్త్రి లేవనెత్తిన ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని మేము సమర్థించలేమని మేము భావిస్తున్నాము. అందువల్ల, రెండవ అప్పీలులో జారీ చేసిన డిక్రీ యొక్క అర్హతలపై ఎటువంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయకుండా, విజ్ఞుడైన న్యాయమూర్తి ఇచ్చిన తీర్పు సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద తీర్పు యొక్క ప్రాథమిక మరియు చట్టబద్ధమైన అవసరాలను తీర్చలేదనే కారణంతో మేము దానిని పక్కన పెట్టాము.

ఫలితంగా అప్పీలుకు అనుమతి, హైకోర్టు జారీ చేసిన డిక్రీని కొట్టివేసి, 1955 నాటి రెండో అప్పీలు నంబరు 91ను చట్టప్రకారం పరిష్కరించాలని ఆదేశిస్తూ మద్రాసు హైకోర్టుకు తిరిగి పంపారు. ఈ అప్పీలు ఖర్చులు రెండవ అప్పీలులో ఖర్చులుగా ఉంటాయి.

అప్పీలుకు అనుమతి..